

בלבבי משכן אבנה

על אלה אני בוכיה

בין המצרים תשפ"ה

שמועה שמענו שנתקיים בנו ח"ו כל רודפיה השיגוה בין המצרים (איכה, א, ג), ובפרט שעשרות תלמידי ישיבות פרצו גדרו של עולם לערוב את היכלי התורה והעיסוק בה מבוקר עד לילה, לחצוב להם בורות בארות נשברים ולצרף עצמם לקדקד דקליפה והדומה להם. ובזה פרצו גבולות שגבלו ראשונים, ודבקו בכוחו של נחש שעליו אמרו חז"ל (ויק"ר, כו, ב) שהוא פורץ גדרו של עולם.

נתבונן ונבין, כל זמן שאור התורה והקדושה האירה כראוי בלומדי התורה, היא הייתה להם מגנא ומצלי מפורענות זו. אולם ככל שנכנס יותר ויותר עולם החולין שלב אחר שלב לתוך עוסקי התורה, כן נחלש אור קדושת התורה. פרצות אלו רבים הם למאוד, ואי אפשר לפורטם, כי רבים הם. וכבר נתבארו בעשרות השנים האחרונות העיקריים שבהם. אולם עדיין נשמרה "המסגרת החיצונית" פחות או יותר.

אולם בשנה האחרונה בפרט, נעשו כמה מהלכים שפרצו גם את הגבולות החיצוניים, ונזכיר מעט מהם. כמה קהילות גדולות הכניסו את מוסדותיהם לממלכת חרדי, ובזה נתנו שליטה כמעט מוחלטת למדינה לשלוט בהם, ודבר זה לא יעלה על הדעת כלל, ובפרט שבזמן שיש מלחמה עיקשת על כל צביון היהדות החרדית, יקומו וימסרו את היקר מכל לשליטתם, ובזה החלישו מאוד מאוד את כל רוח ההיבדלות מהמדינה ומפורקי העול. והזיקו לעצמם ולכל הכנסת ישראל.

ועוד זה הכביד, "חוק הגיוס" שלא חוקק לעת עתה, אולם לולי שהיה ה' בעזרנו הסכימו המפלגות החרדיות לתמוך בחוק שכ-50% מבני התורה יגויסו, ואף אם כוונתם שלבסוף יתחמקו מלקיימו, מ"מ עצם ההסכמה, מלבד חילול ה' הנורא בו, דבר זה גורם לחלישות רוח הלומדים, שנראה לחלשי הדעת שזה "נורמלי" שחצי ילמדו תורה"ק וחצי יתגייסו. דבר זה החליש רבים שכבר קודם לכן נחלשו מאוד מאוד מפני תערובת כל החולין בתוך עולמה של תורה, בחולשה גדולה מאוד, ונוצר מצב אצל חלשי הדעת כאילו יש הסכמה אצל חכמי הדור בחלקם שחצי מבני התורה יעזבו את היכלי התורה.

קרירות זו האחרונה, היא ה"מכה בפטיש" של כל ההחלשות שקדמו להם, למצב שבו הגענו, שעשרות תלמידי ישיבה, ח"ו עקרו גופם רוחם ונשמתם מהיכלי התורה לרעות בשדות זרים ורעים.

בין המצרים תשפ"ה, יזכר כפרצה שפרצה אף את הגבולות החיצוניים האחרונים שאחריתה עדי אובד.

עזרו חיל לקשור נפשכם רוחכם ונשמתכם בו ית"ש ובתורתו, ובזה תנצלו משער הנו"ן של הטומאה, ותתקדשו בנו"ן של קדושה, בקב"ה ותורתו.